

[Økonomiministeren.]

snitlige lønstigning — medens der for selvstændige erhvervsdrivende var en stigning på 10-12 pct., hvorfor der også i det økonomiske råds rapport blev draget den rette konklusion, den, at der var en vis plads til lønforhøjelser. Der var for det første den kommende produktivitetstigning og for det andet den større stigning, der havde været i de selvstændige erhvervsdrivendes indtægter. Det står i rapporten, at når der havde været den større stigning i de selvstændiges indtægter, burde man også kunne gennemføre disse lønforhøjelser uden prisstigning. Det er det, der ikke er sket. Men jeg vil meget gerne have slået fast her, at regeringen ønskede i hvert fald ikke at sige til lønmodtagerne, at der ikke var noget til dem. Det var det, venstre ville have os til. Men det ville vi ikke, og det står vi også ved.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Nej, højtærede økonomiminister, venstre ønskede ikke, at der skulle siges, at der ikke var det, der var, men venstre ønskede, at den højtærede økonomiminister og regeringen skulle have følt et ansvar over for indkomstpolitikken og dens muligheder fremfor at sidde med fordækte kort. Der var en produktionsstigning på mellem 3 og 4 pct. til rådighed. Det var mindre end i det foregående år, hvor det var gået galt i forbindelsen mellem produktionsstigningen og indtægtsstigningen her i landet. Sidste år steg indkomsterne med det dobbelte af produktionsstigningen. Nu må vi allerede på indeværende tidspunkt regne med, at indkomsterne vil stige tre gange så meget som produktionen stiger; det modsatte — en bedre forbindelse mellem produktionsstigning og indkomststigning — skulle være sket. Regeringen kan ikke frigøre sig for at have et meget stort ansvar ved, at den tav vinteren igennem, da indkomstafgørelserne skulle træffes. Hvis regeringen ikke vil bruge sin autoritet til at skabe forståelse hos de organisationer og grupper, der skal træffe afgørelserne for, hvilke muligheder der er, så svigter regeringen. Det var det, regeringen gjorde, og det er et tungt ansvar, regeringen må bære herfor.

Økonomiministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil gerne gentage, at det ansvar tager vi gerne, fordi det, der blev sagt fra det økonomiske råd, var, at der inden for en ramme på 3 pct. kunne gennemføres lønforhøjelser, og med de erfaringer jeg har fra mange års forhandlinger på dette område, tror jeg ikke, at man inden for et mindre tal kunne have gennemført en overenskomstsituation. Det, der er sket, er, at der er gennemført lønforhøjelser inden for rammen på de 3 pct., som også ligger inden for produktivitetssammenhængen. At der så er en yderligere udvikling med prisstigninger o. s. v., det er det, udvalget skal se på. Hvad er årsagen til det? Det er ikke industriprodukterne først og fremmest, der er steget i pris. Der har også været importprisstigninger, der har smittet af, og der er landbrugsvarerne, og der er fødevarerne, som har haft en væsentlig andel af stigningen, så der er mange ting, der går ind i den. Det er det, udvalget skal se på. Det er altså ikke lønningerne alene, der er skyld i denne udvikling.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Henry Christensen): Jeg beder bare den højtærede minister, når han nu tager ansvaret for indkomstudviklingen og indkomstafgørelsen at tænke på: hvad er resultatet blevet? Hvad er resultatet blevet i forholdet mellem, hvad der var til rådighed, og hvad der kom af indkomststigninger? Hvis den højtærede minister vil tænke alvorligt på det, tror jeg, han må komme til det resultat, at han bærer et tungt ansvar.

Økonomiministeren (Henry Grünbaum): Jeg har nu ikke sagt, at jeg vil tage ansvaret for indkomstudviklingen i Danmark. Jeg sagde, at vi tager ansvaret for det, der skete i overenskomstsituationen inden for den ramme, som var udstykket af det økonomiske råd.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.